

Αριθμός 2081/2009

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Β΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 11 Μαρτίου 2009 με την εξής σύνθεση: Δ.

Κωστόπουλος, Σύμβουλος της Επικρατείας, Προεδρεύων, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος, που είχε κώλυμα, Ν. Σκλίας, Μ. Σταματελάτου-Μπεριάτου, Σύμβουλοι, Κ. Λαζαράκη, Ι. Δημητρακόπουλος, Πάρεδροι. Γραμματέας η Α. Ζυγουρίτσα.

Για να δικάσει την από 18 Σεπτεμβρίου 2008 αίτηση:

των : 1) Γραμματικής συζ. Γεωργίου Γιαμουγιάννη, κατοίκου Νέας Πεντέλης (οδός Μακεδονίας αρ. 6), 2) Χρίστου Ι. Καμαρινού, κατοίκου Νέας Πεντέλης (οδός Αγ. Γεωργίου αρ. 18), 3) Ειρήνης-Μαρίας Ρήγου, κατοίκου Νέας Πεντέλης (οδός Γ. Παπανδρέου αρ. 2), 4) Ιωάννη Δ.

Τριανταφυλλόπουλου, κατοίκου Νέας Πεντέλης (οδός Καποδιστρίου αρ. 21), 5) Χρήστου Ι.

Ιωαννίδη, κατοίκου Νέας Πεντέλης (οδός Επτανήσου αρ. 16) και 6) Γεωργίου Λ. Χειλά, κατοίκου Νέας Πεντέλης (οδός Βυζαντίου αρ. 46), οι οποίοι παρέστησαν με τον δικηγόρο Γεώργιο Δαούτη (Α.Μ. 1764), που νομιμοποιήθηκε στην πρώτη επ' ακροατηρίου συζήτηση,

κατά των : 1) Δήμου Νέας Πεντέλης Αττικής, ο οποίος παρέστη με την δικηγόρο Παρασκευή Σιουρούνη-Βόγλη (Α.Μ. 15735), που την διόρισε με απόφασή της η Δημομαρχιακή Επιτροπή και 2) Υπουργού Εσωτερικών, ο οποίος δεν παρέστη.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες επιδιώκουν να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 89/17.7.2008 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Νέας Πεντέλης και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Παρέδρου Ι. Δημητρακόπουλου. Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο των αιτούντων, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και την πληρεξούσια του Δήμου, η οποία ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ
α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (υπ' αριθμ. 852369/22.9.2008 ειδικό γραμμάτιο παραβόλου).

2. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η ακύρωση της υπ' αριθμ. 89/17.7.2008 απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου του δήμου Νέας Πεντέλης, περί καθορισμού συντελεστών δημοτικού τέλους καθαριότητας και φωτισμού για το έτος 2008, καθώς και κάθε άλλης συναφούς πράξεως.

3. Επειδή, στο άρθρο 21 του π.δ/τος 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (ΦΕΚ Α' 8) ορίζονται τα εξής: «1. Με εντολή του Προέδρου κοινοποιούνται, σύμφωνα με όσα ορίζονται στις επόμενες παραγράφους, αντίγραφο του δικογράφου του ενδίκου μέσου με μνεία της χρονολογίας κατάθεσης και αντίγραφο της πράξης [περί ορισμού δικασίμου και εισηγητού της υποθέσεως κατά το άρθρο 20]. Η κοινοποίηση γίνεται με επιμέλεια της Γραμματείας είκοσι τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Ο Πρόεδρος έχει δικαίωμα να κάνει σύντμηση της προθεσμίας σε περίπτωση κατεπείγοντος. 2. α) Σε περίπτωση αίτησης ακυρώσεως κατά πράξης διοικητικής αρχής, η κοινοποίηση γίνεται προς τον αρμόδιο υπουργό, ο οποίος επέχει θέση διαδίκου είτε η πράξη εκδόθηκε από τον ίδιο, είτε από αρχή που υπόκειται σε αυτόν. β) Σε περίπτωση αίτησης ακυρώσεως κατά πράξης νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, η κοινοποίηση γίνεται προς αυτό, το οποίο καθίσταται κύριος διάδικος [...]. 5. Αν συντρέχει νόμιμη περίπτωση να γίνει νέα συζήτηση της υπόθεσης ή περαιτέρω συζήτησή της, η πράξη του Προέδρου ή η απόφαση του Δικαστηρίου, με την οποία ορίζεται η δικάσιμο, κοινοποιείται σύμφωνα με όσα ορίζονται στις προηγούμενες παραγράφους του παρόντος άρθρου. Κοινοποιείται επίσης προς εκείνον που άσκησε το ένδικο μέσο και προς εκείνον που τυχόν έχει ασκήσει παρέμβαση. 6. Κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, αν οι διάδικοι παρίστανται και δεν αντιλέγουν, το Δικαστήριο χωρεί στη συζήτηση της υπόθεσης ακόμη και αν δεν έχουν τηρηθεί ως προς αυτούς οι διατάξεις του παρόντος άρθρου για τις κοινοποιήσεις».

4. Επειδή, με την 288/2009 απόφαση του Δικαστηρίου κρίθηκε ότι, καθ' ερμηνεία της κρινόμενης αιτήσεως, συμπροσβάλλονται με αυτήν (α) η υπ' αριθμ. πρωτ. οικ. 13208/25007/8.9.2008 πράξη του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής, με την οποία θεωρήθηκε ότι είχε απορριφθεί η από 28.7.2008 αναφορά, κριθείσα ως προσφυγή του άρθρου 150 Κ.Δ.Κ. (Ν. 3463/2006), την οποία υπέβαλαν οι αιτούντες κατά της υπ' αριθμ. 89/17.7.2008 απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου του δήμου Νέας Πεντέλης, (β) η υπ' αριθμ. πρωτ. οικ. 15212/26257/16.9.2008 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής, με την οποία διαπιστώθηκε ότι η προαναφερόμενη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του δήμου Νέας Πεντέλης είναι κατά τεκμήριο νόμιμη, και (γ) η από 20.10.2008 απόφαση της Επιτροπής του άρθρου 152 Κ.Δ.Κ. του Νομαρχιακού Διαμερίσματος Αθηνών με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή πέντε εκ των ήδη αιτούντων κατά της ως άνω υπό στοιχ. (β) από 16.9.2008 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής. Περαιτέρω, δεδομένου ότι δεν είχε τηρηθεί η νόμιμη προδικασία, καθώς δεν είχε γίνει,

σύμφωνα με το άρθρο 21 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), κοινοποίηση αντιγράφου της κρινόμενης αιτήσεως και της πράξεως του Προέδρου του Τμήματος περί ορισμού δικασίμου και εισηγητή και προς τον Υπουργό Εσωτερικών, στον οποίο υπόκειται η Περιφέρεια Αττικής, κηρύχθηκε απαράδεκτη η συζήτηση της υποθέσεως και ορίσθηκε νέα δικάσιμος, προκειμένου να κοινοποιηθούν, με επιμέλεια της Γραμματείας, στο μεν Δήμο Νέας Πεντέλης καθώς και στους αιτούντες αντίγραφα της αποφάσεως του Δικαστηρίου, στον δε Υπουργό Εσωτερικών, ως διάδικο, αντίγραφο της κρινόμενης αιτήσεως και της ίδιας αποφάσεως. Κατόπιν της διενέργειας των ως άνω κοινοποιήσεων, η υπόθεση συζητήθηκε νομίμως στις 11.3.2009, χωρίς να παραστεί ο Υπουργός Εσωτερικών.

5. Επειδή, οι δύο πρώτοι των αιτούντων, δημοτικοί σύμβουλοι του καθού δήμου, που μειοψήφησαν κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης αποφάσεως αυτού και οι οποίοι, σύμφωνα με το άρθρο 135, περιπτ. α' και γ', του Κ.Δ.Κ. (Ν. 3463/2006, Α' 114), είναι εκπρόσωποι της τοπικής κοινωνίας και μεριμνούν στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων τους για την τήρηση της νομιμότητας, ασκούν με έννομο συμφέρον την κρινόμενη αίτηση (πρβλ. ΣτΕ 350/2006, 3787/2001, 3068/2001, 3362/2000, 2531/2000 και Conseil d' Etat Γαλλίας, απόφαση της 24.5.1995, Ville de Meudon, Rec. Leb. σελ. 208), τα δε περί του αντιθέτου προβαλλόμενα από τον καθού δήμο κρίνονται απορριπτέα. Εξάλλου η κρινόμενη αίτηση ασκήθηκε εμπροθέσμως και παραδεκτώς κατά τα λοιπά από τους εν λόγω αιτούντες.

6. Επειδή, οι λοιποί τέσσερις αιτούντες, οι οποίοι αναφέρουν στο δικόγραφο της κρινόμενης αιτήσεως ότι είναι κάτοικοι Νέας Πεντέλης, δεν θεμελιώνουν το έννομο συμφέρον τους προς άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως, εφόσον δεν επικαλούνται ούτε τεκμηριώνουν ότι είναι υπόχρεοι σε καταβολή του τέλους οι συντελεστές του οποίου ρυθμίζονται απο την προσβαλλόμενη πράξη του καθού δήμου. Συνεπώς, ως προς αυτούς τους αιτούντες, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

7. Επειδή, στο άρθρο 32 του π.δ. 18/1989 ορίζονται τα εξής : «1. Η δίκη καταργείται αν μετά την άσκηση του ενδίκου μέσου η προσβαλλόμενη πράξη ή δικαστική απόφαση ανακλήθηκε, ακυρώθηκε ή εξαφανίσθηκε. 2. Καταργείται ομοίως η δίκη αν μετά την άσκηση της αιτήσεως ακυρώσεως και έως την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης, η προσβαλλόμενη πράξη έπαυσε για οποιοδήποτε λόγο να ισχύει, εκτός αν ο αιτών επικαλείται ιδιαίτερο έννομο συμφέρον που δικαιολογεί τη συνέχιση της δίκης. [...]». Κατά την έννοια της παραγράφου 2 του εν λόγω άρθρου, η οποία εφαρμόζεται και επί κανονιστικών πράξεων (βλ. ΣτΕ 5318/1987 Ολομ., 405/2005 επταμ., 1747/2007 κ.ά.), οι τυχόν, βλαπτικές για τον αιτούντα, διοικητικές φύσεως συνέπειες τις οποίες έχει προκαλέσει η προσβαλλόμενη πράξη και οι οποίες διατηρούνται και μετά τη λήξη της ισχύος

της δικαιολογούν τη συνέχιση της δίκης, αν ο αιτών τις επικαλεσθεί και τις αποδείξει, προκειμένου να επιτύχει δια της ακυρώσεως της πράξεως την άρση των εν λόγω συνεπειών (βλ. ΣτΕ 67/2009 Ολομ.), που δεν είναι δυνατόν να ανατραπούν με την άσκηση άλλων προβλεπόμενων ένδικων βοηθημάτων (βλ. ΣτΕ 405/2004 επταμ., 609/2004 επταμ. 1171/2008 κ.ά.).

8. Επειδή, η συζήτηση της παρούσας υποθέσεως στις 10.12.2008 εχώρησε χωρίς να έχει τηρηθεί η νόμιμη προδικασία και, για το λόγο αυτό, κηρύχθηκε απαράδεκτη με την 288/2009 απόφαση του Δικαστηρίου. Συνεπώς, πρώτη συζήτηση της υποθέσεως, και για την εφαρμογή της ως άνω διατάξεως του άρθρου 32 παρ. 2 του π.δ. 18/1989, είναι εκείνη που έγινε στις 11 Μαρτίου 2009 (πρβλ. ΣτΕ 3824/1997 Ολομ.), ενώ τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα από τους αιτούντες πρέπει να απορριφθούν.

9. Επειδή, η προσβαλλόμενη κανονιστική πράξη του καθού δήμου αφορά στο έτος 2008 και έπαυσε να ισχύει από 1.1.2009, δεδομένου, άλλωστε ότι δεν προκύπτει ότι παρατάθηκε η ισχύς της (βλ. σχετικά και το υπ' αριθμ. πρωτ. 362/18.2.2009, με αριθμ. πρωτ. ΣτΕ 2062/26.2.2009, έγγραφο του δήμου προς το Δικαστήριο, σύμφωνα με το οποίο ο δήμος καθόρισε τους συντελεστές του τέλους καθαριότητας και φωτισμού για το 2009 με την 126/2009 απόφασή του). Αντίστοιχα περιορισμένη χρονική ισχύ έχουν και οι συμπροσβαλλόμενες πράξεις της Περιφέρειας Αττικής (πρβλ. ΣτΕ 2698/2003). Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις έπαυσαν να ισχύουν μετά την άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως και πριν από από την πρώτη συζήτηση της υποθέσεως, συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της ως άνω διατάξεως του άρθρου 32 παρ. 2 του π.δ. 18/1989.

10. Επειδή, με το από 10.3.2009 υπόμνημά τους, που υπέβαλαν κατά τη συζήτηση της υποθέσεως στις 11.3.2009, οι αιτούντες δημοτικοί σύμβουλοι επικαλούνται παραδεκτώς ιδιαίτερο έννομο συμφέρον για συνέχιση της δίκης. Ιδίως προβάλλουν, στο πλαίσιο της μέριμνάς τους για την τήρηση της νομιμότητας όσον αφορά τις αποφάσεις του δημοτικού συμβουλίου όπου μετέχουν, ότι η παρανομία της προσβαλλόμενης αποφάσεως του δήμου και η εξ αυτής απορρέουσα βλάβη τους δεν παύουν ούτε με τη λήξη της διάρκειας της αποφάσεως αυτής ούτε λόγω της ατομικής αξιώσεως κάθε δημότη να επιδιώξει με ένδικο βοήθημα στα δικαστήρια της ουσίας την αποκατάσταση των οικονομικών επιπτώσεων που έχει γι' αυτόν η επίμαχη απόφαση του καθού. Ο ως άνω ισχυρισμός των αιτούντων κρίνεται ότι δικαιολογεί τη συνέχιση της δίκης, διότι (α) οι διοικητικής φύσεως συνέπειες της προσβαλλόμενης κανονιστικής αποφάσεως του δήμου, που απορρέουν από το ότι συνιστά τη βάση των οικείων ατομικών καταλογιστικών του τέλους πράξεων, διατηρούνται και μετά τη λήξη της ισχύος της αποφάσεως αυτής, (β) οι αιτούντες

δημοτικοί σύμβουλοι δεν μπορούν να ασκήσουν παραδεκτώως προσφυγή κατά των εν λόγω ατομικών πράξεων, ως μη βαρυνόμενοι με το επιβαλλόμενο δια των πράξεων αυτών τέλος, και (γ) ενόψει των ως άνω διατηρούμενων συνεπειών διοικητικής φύσεως, που βλάπτουν τους αιτούντες δημοτικούς συμβούλους, αυτοί εξακολουθούν να έχουν ηθικό έννομο συμφέρον προς εκδίκαση της κρινόμενης αιτήσεως.

11. Επειδή, στο άρθρο 78 του Συντάγματος ορίζεται, στη μεν παράγραφο 1 ότι «Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος», στη δε παράγραφο 4 ότι «Το αντικείμενο της φορολογίας, ο φορολογικός συντελεστής, οι απαλλαγές ή οι εξαιρέσεις από τη φορολογία [...] δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο νομοθετικής εξουσιοδότησης [...]». Εξάλλου, στην παράγραφο 1 του άρθρου 21 του β.δ. της 24.9/20.10.1958 (Α' 171), όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε από το άρθρο 4 του Ν. 1080/1980 (Α' 246) ορίζεται : «Δια τας υπό του δήμου ή κοινότητας παρεχομένης υπηρεσίας καθαριότητας των οδών, πλατειών και κοινοχρήστων εν γένει χώρων, της περισυλλογής, αποκομιδής και διαθέσεως απορριμμάτων, ως και της κατασκευής και λειτουργίας κοινοχρήστων αφοδευτηρίων, επιβάλλεται τέλος οριζόμενον δι' αποφάσεως του συμβουλίου, υποκειμένης εις την έγκρισιν του νομάρχου.». Περαιτέρω, στο άρθρο 22 του αυτού β.δ. (άρθρο 7 του ν.δ. 3033/1954 περί των εσόδων των δήμων και κοινοτήτων) ορίζεται ότι «Δια τας δαπάνας εγκαταστάσεων, συντηρήσεως και ηλεκτρικής ενεργείας προς φωτισμόν των κοινοχρήστων χώρων επιτρέπεται δι' αποφάσεως του συμβουλίου, υποκειμένης εις την έγκρισιν του νομάρχου, η επιβολή υπέρ του δήμου ή κοινότητας τέλους μη δυναμένου να υπερβή τα τριάκοντα τοις εκατόν του εκάστοτε επιβαλλομένου τέλους καθαριότητας.» Σύμφωνα με την παράγραφο 12 του άρθρου 25 του ν. 1828/1989 (Α' 2), «Τα τέλη καθαριότητας και φωτισμού, που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 21 και 22 του β.δ. 24.9/20.10.1958 (Α' 171) και του άρθρου 4 του ν. 1080/1980 (Α' 246), ενοποιούνται σε ενιαίο ανταποδοτικό τέλος. Το τέλος αυτό επιβάλλεται με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου για την αντιμετώπιση των δαπανών παροχής υπηρεσιών καθαριότητας και φωτισμού, καθώς και κάθε άλλης δαπάνης από πανίως παρεχόμενες στους πολίτες δημοτικές ή κοινοτικές υπηρεσίες ανταποδοτικού χαρακτήρα. Για τον καθορισμό του συντελεστή του τέλους και τη διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης του τέλους αυτού εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 25/1975 (Α' 74), όπως τροποποιήθηκαν με το ν. 429/1976 (Α' 235) και του άρθρου 5 του ν. 1080/1980.» Στο άρθρο 1 του Ν. 25/1975 (Α' 74), όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 429/1976 (Α' 235) και το Ν. 1080/1980 (Α' 246), ορίζεται ότι «1. Τα κατά την κειμένην νομοθεσίαν οφειλόμενα τέλη καθαριότητας και αποκομιδής απορριμμάτων και

φωτισμού υπέρ των δήμων και κοινοτήτων καθορίζονται δι' έκαστον εστεγασμένον ή μη χώρον ανά μετρητήν παροχής ηλεκτρικού ρεύματος προς φωτισμόν παρά της ΔΕΗ και εξευρίσκονται δια πολλαπλασιασμού των τετραγωνικών μέτρων της επιφανείας του χώρου τούτου επί συντελεστήν οριζόμενον εις ακεραίας μονάδας δραχμών δι' αποφάσεως του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου εγκρινομένης υπό του νομάρχου. [Με το άρθρο μόνο του π.δ. 22/4-8 Ιαν. 1982, Α' 3, καταργήθηκε ο ουσιαστικός έλεγχος από το νομάρχη]. 2. Η ως άνω απόφασις του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, λαμβανομένη κατά μήνα Οκτώβριον, κοινοποιείται εις την ΔΕΗ μέχρι της 30ής Νοεμβρίου εκάστου έτους, ο δε εν αυτή οριζόμενος συντελεστής ισχύει από 1ης του μηνός Ιανουαρίου του επομένου έτους δι' εν ή πλείονα ημερολογιακά έτη οριζόμενα εν τη αυτή αποφάσει, επιφυλασσομένης της ισχύος της επομένης παραγράφου. 3. Η επί τη βάσει του συντελεστού τούτου πραγματοποιουμένη υπό της ΔΕΗ χρέωσις εκάστου καταναλωτού ισχύει δι' ολόκληρον την χρονικήν περίοδον, καθ' ην εκτείνεται ο υπό ταύτης εφαρμοζόμενος κύκλος καταμετρήσεως, ανεξαρτήτως αν ο κύκλος ούτος συμπίπτη προς το ημερολογιακόν έτος». Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 1 του Ν. 25/1975, «Τα τέλη καθαριότητας και φωτισμού βαρύνουν τον υπόχρεον εις πληρωμήν του λογαριασμού καταναλισκόμενου ηλεκτρικού ρεύματος και συνεισπράττονται μετ' αυτού ενιαίως υπό της ΔΕΗ δια δόσεων ίσων προς τον αριθμόν των εκδιδόμενων κατ' έτος λογαριασμών.»

12. Επειδή, όπως προκύπτει από τις ως άνω διατάξεις των άρθρων 21 και 22 του β.δ. της 4.9/20.10.1958 και του άρθρου 25 παρ. 12 του Ν. 1828/1989, το ενιαίο τέλος καθαριότητας και φωτισμού προβλέπεται ως ανταποδοτικό και επιβάλλεται για παρεχόμενες από τους δήμους ή τις κοινότητες υπηρεσίες καθαριότητας των οδών, πλατειών και κοινόχρηστων εν γένει χώρων, περισυλλογής, αποκομιδής και διαθέσεως απορριμμάτων, κατασκευής και λειτουργίας κοινόχρηστων αποχωρητηρίων, καθώς και για δαπάνες φωτισμού των κοινόχρηστων χώρων. Ωστόσο οι εν λόγω υπηρεσίες, η παροχή των οποίων σκοπεί στην εξυπηρέτηση σκοπών γενικού συμφέροντος, αναγόμενων, ιδίως, στο σεβασμό από την πολιτεία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και στην προστασία της δημόσιας υγείας, της δημόσιας τάξεως, καθώς και του περιβάλλοντος, ωφελούν, από τη φύση τους, και μάλιστα άμεσα, αόριστο κύκλο προσώπων, και όχι ειδικώς τη βαρυνόμενη με το τέλος κατηγορία υποχρέων. Συνεπώς, το εν λόγω τέλος, αφού δεν αντικρύζει ειδική αντιπαροχή προς τους βαρυνόμενους με αυτό, δεν έχει ανταποδοτικό χαρακτήρα, αλλά στην πραγματικότητα συνιστά φόρο (πρβλ. ιδίως ΣτΕ 1891/1978, 3796/1983, 2624/1985, 3268/1990 περί των τελών φωτισμού, ΣτΕ 1717-1718/2003 επταμ. περί του «τέλους ρυπάνσεως»). Συνακόλουθα, οι διατάξεις του άρθρου 25 παρ. 12 του Ν. 1828/1989 και του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 25/1975 με τις οποίες παρέχεται στα δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια

εξουσιοδότηση για καθορισμό του συντελεστή του εν λόγω φόρου αντίκεινται στο άρθρο 78 παρ. 4 του Συντάγματος και είναι μη εφαρμοστέες. Για το λόγο αυτό, αυτεπαγγέλτως ερευνώμενο, η προσβαλλόμενη πράξη του καθού δήμου θα έπρεπε να ακυρωθεί, ως ερειδόμενη σε αντισυνταγματική νομοθετική εξουσιοδότηση. Κατά τη γνώμη, όμως, του Συμβούλου Ν. Σκλία, το τέλος καθαριότητας και φωτισμού έχει πράγματι ανταποδοτικό χαρακτήρα και, κατά συνέπεια, δεν τυγχάνει, εν προκειμένω, εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 78 παρ. 4 του Συντάγματος ούτε συντρέχει περίπτωση ακυρώσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως του καθού δήμου για τον ανωτέρω λόγο.

13. Επειδή, κατά τα εκτεθέντα, το Τμήμα, υπό την παρούσα σύνθεσή του, φέρεται προς την άποψη ότι η παρούσα δίκη πρέπει να συνεχισθεί και η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή, λόγω αντισυνταγματικότητας της νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως βάσει της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση του καθού δήμου. Λόγω όμως της μείζονος σπουδαιότητας των ανωτέρω ζητημάτων, το Τμήμα κρίνει ότι η υπόθεση πρέπει να παραπεμφθεί προς εκδίκαση στην επταμελή σύνθεση του Τμήματος, κατ' εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 14 παρ. 5 εδαφ. β' του π.δ. 18/1989.

Διά ταύτα

Απορρίπτει την κρινόμενη αίτηση, κατά το μέρος που ασκείται από τον τρίτο, τον τέταρτο, τον πέμπτο και τον έκτο των αιτούντων.

Παραπέμπει κατά τα λοιπά την υπόθεση προς εκδίκαση ενώπιον της επταμελούς συνθέσεως του Τμήματος.

Ορίζει ως εισηγητή της υποθέσεως ενώπιον της επταμελούς συνθέσεως τον Πάρεδρο Ι. Δημητρακόπουλο.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 15 Ιουνίου 2009

Ο Προεδρεύων Σύμβουλος Η Γραμματέας

Δ. Κωστόπουλος Α. Ζυγουρίτσα

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 19ης Ιουνίου 2009.

Ο Προεδρεύων Σύμβουλος Η Γραμματέας του Β' Τμήματος

Δ. Κωστόπουλος Π. Στεργιοπούλου